

Мўғул татар қиссаси

5- қисм

[Ўзбекча – Uzbek – **الأوزبکي**]

АБУ АБДУЛЛОҲ аи-ШОШИЙ

Нашрга тайёрловчи: Шамсиiddин Даргомий

2012 - 1433

IslamHouse.com

﴿ قصة التتار [المغول] ﴾

الحلقة الخامسة

« باللغة الأوزبكية »

أبو عبد الله الشاشي

مراجعة: شمس الدين درغامي

2012 - 1433

IslamHouse.com

Бисмиллаҳир роҳманир роҳим

Барча мактovлар Оллоҳга хосдир. Унга ҳамду сано ва истиғфорлар айтамиз, Ундан ёрдам сўраймиз, нафсларимиз ҳамда ёмон амалларимиздан паноҳ тилаймиз. Оллоҳ ҳидоят қилган кимсани адаштирувчи, адаштирган кимсани ҳидоят қилувчи йўқдир. Мен шериксиз, ягона Оллоҳдан ўзга илоҳ йўқ ва Муҳаммад унинг бандаси ва элчисидир, деб гувоҳлик бераман.

Ўтган дарсимиизда:

- Муҳаммад ибн Хоразмшоҳнинг таржимаи ҳоли ва енгилиш сабаблари;
- Мозандарон, Рой, Қозвин, Арманистон ва Грузияга мўғуллар босқини;
- Мўғулларнинг Фарғона водийси, Термиз шахри ва Кулоба қалъасини яксон қилиши;
- Хуросон ерларига мўғуллар хужуми;
- Мўғулларнинг Насо шаҳрига лашкар тортиши;
- Мўғуллар Марва шаҳрига юриши ва унинг аҳлини яксон қилиши, мавзуларини зикр қилган эдик.

Нишопур шаҳри ва аҳли яқсон қилиниши

Сўнгра мўғуллар ҳижрий 617/мелодий 1220 йили Марвадан Нишопурга ўтишди¹, бу шаҳар ҳам Хуросоннинг буюк шаҳарларидан бўлиб, ҳозирги кунда Эроннинг шимоли-гарбий томонида жойлашгандир. Мўғуллар Тучагар бошчилигига шаҳарни беш кун қамал қилди, лекин қамалнинг учинчи куни Тучагарга ўқ тегди ва ўлди². Шаҳарда мусулмон армиянинг катта қисми бўлсада, Марвада содир бўлган ҳодисалар уларга етиб келган, натижада эса, уларнинг қалбларини қўркув чулғаб олган, омма мусулмонлар орасида ваҳима, даҳшат хукм сурар эди. Шунинг учун, мўғулларга қарши оёққа туришга бардошлари қолмаган эди. 12 кун йўл босиб, Марва аҳлини битириб, Тўлийхон Нишопурга етиб келади. Тўлийхон куёви ёки поччаси Тучагарнинг қасосини олишга ният қиласи. Мўғуллар ҳижрий 618 йил сафар ойининг 12-куни/мелодий 1221 йил апрел ойида шаҳарга кирди³ ва унинг барча аҳолисини сахрога чиқарди, баногоҳ, Чингизхоннинг ўғлига Марва халқидан омон қолганлар хабари келди. Биз қилич билан чопиб, ўлди деб ташлаб кетсак, улар тирик қолишибди, деб фикр қилди-да, Нишопур халқини ўлганига қаноат

¹ Ибнүл Асир "ал-Камил фит-Тарих" (12/393), Ибн Касир "ал-Бидаяту ван-Нихоя" (17/96), Доктор Али Муҳаммад Саллабий "ал-Мўғул байнал-интишор вал-инкисор" (133)

² Доктор Али Муҳаммад Саллабий "ал-Мўғул байнал-интишор вал-инкисор" (133)

³ Доктор Али Муҳаммад Саллабий "ал-Мўғул байнал-интишор вал-инкисор" (134)

қилмай, битта-битта бошини танасидан жудо қилиб чиқишига буюрди⁴. Сүнгра аёлларни кул қилишди. 15 кун давомида шаҳарни остин-устин қилиб, мол-мулк, қимматбаҳо нарсаларни изладилар. Ибнул Асир – раҳимаҳуллоҳ – айтиб ўтганидек, шундан сўнг шаҳарни тарқ қилдилар. Бу шаҳар, Хоразм давлати бошлиғи Алоуддин Муҳаммад Хоразмшоҳ ўлимидан 2 ойдан кейин маҳв этилди⁵. Ва лаа ҳавла ва лаа қуввата иллаа биллаах.....

Ҳирот шаҳри вайронаси ахолиси қирғини

Сўнгра мўғуллар Афғонистоннинг шимоли-ғарбий томонида жойлашган Ҳирот шаҳрига йўналди⁶. Улар Марва ва Нишопур шаҳарлари яксон этилгандан сўнг биронта шаҳарга омонлик бермади, эркакларни ўлдирди, аёлларни қул қилди ва барча шаҳарларни хонавайрон қилиб, ўт қўйди. Лекин бу шаҳарнинг амири Маликхон бир қисм армияси билан жанг бўлаётган жойдан узокроқдаги, Афғонистоннинг жанубида жойлашган Газна шаҳрига қочиб кетди. Мана шундай, ўша пайтдаги амирлар, бошлиқлар халқи мўғулларнинг "вулқони", хавф-хатарига тушган вақтда халқини ташлаб, ўзлари

⁴ Ибнул Асир "ал-Камил фит-Тарих" (12/393), Доктор Али Муҳаммад Саллабий "ал-Мўғул байнал-интишор вал-инкисор" (134)

⁵ Доктор Али Муҳаммад Саллабий "ал-Мўғул байнал-интишор вал-инкисор" (135)

⁶ Ибнул Асир "ал-Камил фит-Тарих" (12/393), Ибн Касир "ал-Бидаяту ван-Нихоя" (17/96), Доктор Али Муҳаммад Саллабий "ал-Мўғул байнал-интишор вал-инкисор" (135)

қочиб қутилар эди. Ибнул Асир –раҳимаҳуллоҳ–нинг фикрига кўра, Тўлийхон Ҳиротни 10 кун қамал қилди⁷, сўнгра шаҳар халқи ундан омонлик сўради. У ҳар доимгидек, дастлаб омонлик бериб, сўнг аҳдига вафо қилмади. Ҳирот аҳлидан 12 минг киши ҳаётига зомин бўлди ва шаҳарга ўзига итоатдаги мусулмон аскарини волий қилиб қолдирди⁸. Ўзи эса, отаси Чингизхоннинг буйруғи билан Толиқон шаҳрига жўнади. Ҳирот шаҳрининг эгалланиши, бутун Хуросон минтақасининг мўғуллар қўлида ишғоли эди. Хуросонда битта ҳам шаҳар қолмади. Зикр қилинган ҳодисаларнинг барчаси ҳижрий 617/мелодий 1220 йилнинг охирлари, ҳижрий 618/мелодий 1221 сананинг бошларида юз берди⁹. Бу ҳодисалар, мутлоқ ер курраси тарихида содир бўлган воқеаларнинг энг ҳайратли ва ажабланарларидан бири бўлган эди. Субҳаноллоҳ!

Хоразм диёрига мўғул боскини

Хоразм шаҳри, Хоразм минтақасидаги шаҳарларнинг энг машҳурларидан эди. Хоразмшоҳнинг аҳли-оиласи шу шаҳарда истиқомат қилгани боис, мусулмонларнинг катта жамоаси бу шаҳарга ерлашган эди. Шаҳарнинг кўргони анча мустаҳкам эди. Ушбу

⁷ Ибнул Асир "ал-Камил фит-Тарих" (12/393), Доктор Али Мухаммад Саллабий "ал-Мўғул байнал-интишор вал-инкисор" (135)

⁸ Доктор Али Мухаммад Саллабий "ал-Мўғул байнал-интишор вал-инкисор" (135)

⁹ Ибнул Асир "ал-Камил фит-Тарих" (12/394)

шахар ҳозирда Ўзбекистон ва Туркманистон ўртасидаги Жайхун, яъни Амударё дарёсининг атрофидаги худудларга тўғри келарди. Мусулмонларнинг жуда улкан иқтисодий, стратегик ва сиёсий қиймати мужассамлашган жойи эди. Бундай аҳамиятга эга бўлган шаҳарга Чингизхон энг катта қўшинини жўнатди. Бу қўшин шаҳарни тўлиқ беш ой қамал қилди¹⁰, доктор Муҳаммад Саллабий фикрига кўра, шаҳар 6 ой давомида Чингизхоннинг икки ўғли Жўжи ва Чигатой бошчилигида қамал қилинади¹¹, бироқ уни ишғол қила олмайди ва Чингизхондан ёрдам сўрайди. Чингизхон ўғли Ўқтой бошчилигида катта армияни ёрдамга жўнатди. Ҳар томондан қилинган тинимсиз ҳужумлар оқибатида, шаҳар девори дарз кетиб, мўғуллар шаҳарга киришга муваффақ бўлди. Шаҳарда мусулмонлар билан мўғуллар ўртасида шиддатли, даҳшатли жанг кетди, иккала томондан ҳам саноқсиз қурбонлар берилди. Мусулмонлар мағлубиятга учрай бошлади, жанг ғоят шиддатли кечганидан мусулмонлар қочиб, чукурлар, омборлар ва уйларга беркина бошлади. Мўғуллар Амударё дарёсига қурилган, шаҳарни сув босишидан тўсиб турган улкан тўғонни бузишга киришди. Тўғон бузилди ва улкан сув тошқини тўфон бўлиб шаҳарга оқди, шаҳар тамоман сув остида қолди, сув чукурлар, омборлар ва уйларгача кириб борган, Хоразмда битта ҳам тирик жонзот қолмаган эди, жангда қатлдан омон

¹⁰ Ибнул Асир "ал-Камил фит-Тарих" (12/394)

¹¹ Доктор Али Муҳаммад Саллабий "ал-Мўғул байнал-интишор вал-инкисор" (129-бет)

қолганлар ё девор остида, ё сув остида қолди¹². Буюк шаҳар харобага айланди. Мўғуллар шаҳар тўлиқ сув остида қолиб, Жайхун дарёсига қўшилиб кетгунича, у ердан қимирламай кузатиб туришди. Бу улкан шаҳар, унда ҳаётнинг бирор асари топилмайдиган ҳолатга келди. Ибнул Асир –раҳимахуллоҳ– айтадики: "Нуҳ алайҳи саломнинг қавмида юз берган ҳодиса ҳисобга олинмаса, қадимги ва ҳозирги замонда бунинг мислидек ҳодиса эштилмади"¹³. Оллоҳ субҳанаҳу ва таолодан нусратдан кейинги мағлубиятдан паноҳ сўраймиз. Ва лаа ҳавла ва лаа қуввата иллаа биллаах. Доктор Роғиб Сиржоний фикрига кўра, бу ҳодиса хижрий 617/мелодий 1220 йилда содир бўлган¹⁴. Мўғуллар буюк Хоразм давлатининг шимолий минтақаси ва маркази, Хоразм ва Хурсон ерларини забт этган, Ироқ ҳудудига яқин жойлашган Хоразм давлатининг ғарбий ноҳиясига келиб қолган эди. Лекин улар Хоразм давлатининг жанубига ҳали яқин бормаган эдилар.

Жалолиддин Хоразмшоҳ сийрати

Жалолиддин Хоразмшоҳ ҳақида турли даврларда битилган ўнлаб асарлар орасида энг ишончли, холис ёзилган тарихий манбалардан бири Шихобуддин

¹² Ибн Касир "ал-Бидаяту ван-Ниҳоя" (17/96), Ибнул Асир "ал-Камил фит-Тарих" (12/394-395), Доктор Али Мұхаммад Саллабий "ал-Мўғул байнал-интишор вал-инкисор" (130)

¹³ Ибнул Асир "ал-Камил фит-Тарих" (12/394-395), Доктор Али Мұхаммад Саллабий "ал-Мўғул байнал-интишор вал-инкисор" (130)

¹⁴ Ибн Касир "ал-Бидаяту ван-Ниҳоя" (17/87, 96)

Муҳаммад ан-Насавийнинг "Сийрат ас-султон Жалолуддин Мангуберди", яъни "Султон Жалолиддин Мангубердининг ҳаёт тафсилоти" асари. Дарҳақиқат, умри мӯғулларнинг муттасил хужуми, таъқибу-тазийки остида ўтган Жалолиддин Мангуберди, отаси Султон Алоуддин Муҳаммад томонидан бой берилган хоразмшоҳлар салтанатини, мамлакатнинг жанубий ва ғарбий қисмида янгидан тиклади ҳамда ўн бир йил босқинчилар билан жанг қилиб, мислсиз қаҳрамонликлар кўрсатди.

Насавий султон Жалолиддин Хоразмшоҳнинг муншийси, шахсий котиби бўлган, фармонлар, ёзишмалар унинг кўли билан битилган, саройдаги қабуллар, сафарларда у доим султон ёнида бўлган. Муаллиф Жалолиддиннинг тарихида бевосита ўзи иштирок этган, кўрган, билган воқеалар ва ишончли одамларнинг ҳикоялари асосида ҳаққоний ёритган.

Насавийга хос қимматли хусусият шундаки, гарчи воқеа-ҳодисаларни хоразмшоҳлар томонида туриб, ватанпарвар муаллиф нигоҳи билан ёритган бўлса-да, унинг услубида аниқлик ва танқидий нуқтаи назар устунлик қиласи. Насавий ўша даврнинг бошқа тарихчилари кўра олмаган тарихий ҳақиқатни теран илғай олган ва ўз асарида уни далиллар асосида холис акс эттиришга эришган. "Султон Жалолиддин Мангубердининг ҳаёт тафсилоти" асарида, Насавий Жалолиддин Мангубердини қуйидагича тасвирлайди:

"Жалолиддин 1198 йил Алоуддин Мұхаммад ва унинг туркман канизаги Ойчечакдан туғилған. У буғдойранг, ўрта бўйли, туркий қиёфали ва туркийча гапирадиган одам эди. Шу билан бирга форсийда ҳам сўзлаша оларди. Унинг мардлиги, жасурлигига келсак, юқорида ҳикоя қилганим жанглардаги фаолиятини эслаб ўтиш кифоя қиласди. У шерлар орасида энг зўр арслон эди, қўрқмас чавандоз, лашкарлар орасида энг ботири бўлсада ҳалим, мулойим одам эди. У ниҳоятда жиддий, камгап, кулиш ўрнига, фақат жилмайиб қўярди. У ҳақгўйлик, адолатни улуғлар, қўл остидаги одамларнинг оғир ҳаётини енгилаштиришни хоҳларди, аммо у яшаган даврдаги ғалаёнлар, алғов-далғовлар, замон қонунлари унинг феъл-атворини ўзгартирди ва уни зулм қилишга мажбур этди"¹⁵.

Шихобиддин Насавийнинг "Султон Жалолиддин Мангубердининг ҳаёт тафсилоти" асарини ўқисак, хоразмшоҳлар давлатининг ахволи, тараққиёт чўққисига кўтарилиши, таназзули, ўша давр арбобларининг қиёфаси кўз ўнгимизда гавдаланади. Муаллиф бу давлатнинг қулаши билан боғлиқ ташқи ва ички сабабларни холис кўрсатган.

---

¹⁵ Шихобуддин Насавий "Султон Жалолиддин Мангубердининг ҳаёт тафсилоти"

Балқ жанги

Хоразмшоҳ ўлим тўшагида ётганда уч ўғли Жалолиддин, Ўзлоқшоҳ ва Оқшоҳларни –олдинги дарсларимизда зикр қилган Абискун (ёки Ашура) оролига— чакиртиради, ўлими олдидан катта ўғли Жалолиддинни тахт вориси валиаҳд этиб тайинлайди. Хоразмшоҳнинг жанозаси ва дафнидан сўнг, Жалолиддин Мангуберди, Ўзлоқшоҳ ва Оқшоҳлар денгизни кесиб, узоқ вақтлардан бери момолари Туркон хотуннинг шарофати билан бора олмайдиган Хоразмга йўл олдилар¹⁶. Эслатиб ўтамиз, Хоразмшоҳ онаси Туркон хотун билан келишмас, шунингдек, мамлакатда Туркон хотуннинг ўғлидан кўра мавқеи баланд эди. У ва нуфузли сиёсий кучлар Хоразмшоҳ юритган сиёсатга доимий мухолифатчилик муносабатида бўлиб келар эди. Жалолиддин икки укаси билан Хоразмга этиб келганида, уларни 7 минг Хоразм суворий армияси қаршилаб олди. Бахтга қарши, бу армия Туркон хотунга қарашли турклардан иборат аскарлар бўлиб, Жалолиддинни Хоразмга киришига монеълик қилишди¹⁷. Жалолиддин момоси Туркон хотун ва қипчоқ амирларининг норозилиги сабаб, укаси Кутбиддин Ўзлоқшоҳ фойдасига ворисликдан маҳрум этилди. Урганч мудофааси учун этиб келган Жалолиддин, бу ерда

¹⁶ Доктор Али Мухаммад Саллабий "ал-Мўғул байнал-интишор вал-инкисор" (126)

¹⁷ Доктор Али Мухаммад Саллабий "ал-Мўғул байнал-интишор вал-инкисор" (126-127)

Туркон хотуннинг акаси Хумор Тегин бошчилигига ўзига суикасд уюштирилаётганини сезиб, уч юзта суворийси билан Урганчни тарк этиб, Хурросон томонга қараб йўлга чиқади¹⁸. Жалолиддиндан кейин ака-укалар орасида тахт учун кураш бошланади, бироқ ака-укалар ўртасида тожу-тахт учун кураш узоқ давом этмайди. Мўғуллар томонидан Ўзлоқшоҳ ва Оқшоҳнинг ўлдирилиши, масалани Жалолиддиннинг фойдасига ҳал қиласиди.

Хоразм давлатининг жанубий томони, буюк Хоразм давлатининг бошлиғи Алоуддин Мухаммад Хоразмшоҳнинг ўғли Жалолиддин Мангубердининг кўл остида эди. Унга Афғонистон, шунингдек Покистоннинг жануби ва ўртасидаги минтақалар кирап эди. Бу минтақа Ҳиндистондан Ҳинд дарёси билан ажralиб турарди. Жалолиддин Мангуберди ҳозирда Афғонистонда жойлашган Ғазна шаҳрини ўзига қароргоҳ тутган эди¹⁹. Бу шаҳар Қобилдан 150 км жанубда жойлашган бўлиб, атрофи тоғлар билан ўралган жуда мустаҳкам шаҳар эди. Чингизхон Хоразмшоҳ давлатини даҳшатли кўринишда маҳв этгандан сўнг, Афғонистоннинг маркази ва жанубига юриш қилишни режа қилди. У буюк Хоразм давлатини бутунлай босиб олишни хоҳлади ва Муҳаммад ибн Хоразмшоҳдан сўнг, тахтга ўтирган Жалолиддин Мангуберди ишини тамомламоқчи

¹⁸ Доктор Али Муҳаммад Саллабий "ал-Мўғул байнал-интишор вал-инкисор" (127)

¹⁹ Ибнул Асир "ал-Камил фит-Тарих" (12/395)

бўлди. Шу юздан, Чингизхон ҳисобсиз, жуда катта мўғул лашкарини Ғазна шахрига йўллади. Хоразм давлатининг ўртаси ва шимолий воҳасида содир бўлган мўғулларнинг даҳшатли қирғини, ваҳшийликларидан Жалолиддин Мангубердининг хабари бор эди.

Жалолиддин Хоразм давлатига шаръий бошлиқ бўлди ва жуда катта масъулиятни ўз зиммасига олди. Мўғулларга қарши жангга таёргарлик кўра бошлади, мамлакатидан катта сондаги қўшин тўплади, турк амирларидан бўлган Сайфиддин Букрок (Буғрок) ал-Холижий исмли амир унинг сафига қўшилди. Бу амир ўта шижаотали, ботир, оқил, жанг сирларидан боҳабар, уддабурон ва моҳир жангчи бўлиб, 30 минг турк жангарилари бор эди. Яна, кўп ислом шаҳарларидан мўғуллар босқини вақтида қочиш насиб қилган Хоразм армиясининг 60 минг жангчилари келиб қўшилди²⁰. Ҳирот шаҳрининг амири Маликхон –бу киши, Насавий зикр қилган Жалолиддиннинг тоғаваччаси Амин Маликдир– ҳам келиб қўшилди, у Ҳиротдан мўғул босқини чоғида бир гурӯҳ қўшини билан жуфтакни ростлаб қолган эди. Шунингдек, Қарлуқлар йўлбошчиси Ҳасан Қарлуқ, Музaffer Малик ва Балх ҳукмдори Аъзам Маликлар ҳам Жалолиддинга қўшилдилар²¹. Жалолиддиннинг лашкари жуда катта сонга етди. Қўшиннинг аниқ бир саноғи зикр қилинмаган. Лекин

²⁰ Ибнүл Асир "ал-Камил фит-Тарих" (12/395)

²¹ Доктор Али Мұхаммад Саллабий "ал-Мўғул байнал-интишор вал-инкисор" (136)

Ҳиротлик жангчилар ва Жалолиддиннинг Афғонистондаги армиясидан ташқари, Сайфиддин Буқроқ ва Хоразм армиясининг сони, 90 минг эди, – дейди доктор Роғиб Сиржоний. Жалолиддин 120 минг кишилик қўшин тўплашга муваффақ бўлди, – деб ёзади Насавий. Жалолиддин Мангуберди бу улкан қўшинни олиб, Ғазнанинг ёнида жойлашган Балқ деган минтақага йўлга чиқди²². Бу минтақа улкан тоғлар ўртасида жойлашган ўнқир-чўнқир, паст-баланд жой эди. У мўғул қўшинини шу қўрғонли маконда кутди, тез орада мўғул қўшини ҳам етиб келди. Жалолиддин Мангубердиннинг бирлашган қуввати билан мўғул қуввати тўқнашди, бу минтақада шафқатсиз ва даҳшатли жанг содир бўлди. Бу жангда мусулмонлар жонларини аямай, бор кучлари билан урушди, агар мусулмонлар мағлубиятга учраса, бундан сўнг Хоразм давлати султонлигидан асар ҳам қолмас эди. Бу маъракада мусулмонлар ғоят зўр ғайрат кўрсатди, жанг бўлаётган жой тоғли, қоя-тошли, қаттиқ табиатли макон эди, шунингдек, мусулмонларнинг кўплиги, Сайфиддин Буқроқ бошчилигидаги турк жангариларининг ўта шижаатли эканлиги, Жалолиддиннинг жанг майдонидаги бошчилиги, мусулмонларнинг мўғуллар қаршисида собит туришига очиқ таъсир кўрсатган эди. Даҳшатли уруш уч кун давом этгандан сўнг, Оллоҳ таоло мусулмонларга нусратини нозил қилди²³. Оллоҳу акбар! Бу мўғулларнинг мусулмонлар

²² Ибнул Асир "ал-Камил фит-Тарих" (12/395)

²³ Ибнул Асир "ал-Камил фит-Тарих" (12/395)

юртида илк бор енгилиши эди. Жалолиддин Мангуберди мӯғулларнинг енгилмаслиги тўғрисидаги афсонани пучга чиқарди. Улардан қўпчилиги ўлдирилди, қолганлари қочиб қолишиди, қочганлари ичидা Толиконга Чингизхоннинг хузурига етиб борганлари ҳам бўлди²⁴.

Ўша вақтда Чингизхон Самарқандни тарқ қилиб, жанг бўлаётган жойга яқинроқ туриш мақсадида, Афғонистоннинг шимоли-шарқидаги Толикон деган минтақага ўрнашган эди. Бу жангдан кейин, мусулмонларнинг рухияти, маънавияти ғоят кўтарилди. Бундан олдин, кўпчиликнинг қалбида мӯғулларни енгиб бўлмайди, деган тушунча бор эди. Лекин ислом лашкарларининг Ғазнада бирлашиши ўз натижасини берган эди. Бу маъракада Жалолиддин Мангуберди отаси Муҳаммад ибн Хоразмшоҳнинг армиясидан қолган қўшин билан, Сайфиддин Букроқ бошлиқ турк армияси, Ҳиротнинг амири Маликхоннинг қўшини, шунингдек, қарлуқлар йўлбошчиси Ҳасан Қарлуқ, Музаффар Малик ва Балх ҳукмдори Аъзам Маликлар билан бирлашган эди. Ҳамда жанг қилиш учун жуда муносиб жой танлаган, қилиш мумкин бўлган сабаблар ушланган эди ҳам, нусрат берилди....

---

²⁴ Ибнул Асир "ал-Камил фит-Тарих" (12/395)

Қобул жанги

Жалолиддин Мангуберди ўз лашкаридан мамнун ва хотиржам эди. Толиқонда ўтирган Чингизхонни янги жангга чорлаб, унга мактуб йўллади, Чингизхон биринчи маротаба аламни хис қилди. Катта қўшин ҳозирлаб, ўғилларидан бирини бош қилиб мусулмонларга қарши урушга жўнатди. Муҳаммад Саллабий фикрига кўра, Тўлийхонни бош қилиб жўнатди²⁵. Мусулмон қўшин ҳам ҳозирлигини кўрди. Икки тараф қўшинлари Афғонистондаги Қобул шахрида тўқнаш келди. Жанг Қобил шахри ёнидаги Парвон чўлларида содир бўлди. Шунинг учун, кўп манбаларда бу жанг "Парвон жанги", "Парвон ғалабаси" деб номланган²⁶. Қобил табий қўргонли шаҳар бўлиб, тақрибан ҳамма томонидан тоғлар билан ўралгандир. Шимол тарафида баланд Ҳиндукуш тоғи, ғарб тарафида Паропамиз тоғи, жануб ва шарқ тарафида Сулаймон тоғи бор. Қобилда буюк жанг содир бўлди, бу жанг Балқ жангидан кўра қаттиқроқ, шафқатсиз ва ашаддий тус олди. Мусулмонлар событ турди, сабр қилдилар, натижада иккинчи бор мўғуллар устидан ғалаба қозондилар. Ва бир неча ўн минг мусулмон асиirlар мўғуллар қўлидан озод қилинди²⁷. Мусулмонларнинг

²⁵ Доктор Али Муҳаммад Саллабий "ал-Мўғул байнал-интишор вал-инкисор" (136)

²⁶ Доктор Али Муҳаммад Саллабий "ал-Мўғул байнал-интишор вал-инкисор" (137)

²⁷ Ибнул Асир "ал-Камил фит-Тарих" (12/396)

руҳияти, маънавияти ғоят кўтарилди ва чексиз қувондилар, ҳурсанд бўлдилар. Бу икки жанг мусулмонлар қайғу-аламларининг ниҳояси деймиз, лекин қиссадаги аччиқ ва ҳайратли фожиага келиб қолдик. Баъзилар бу ғалабаларни неъмат дейишади, лекин аслини олганда, катта синов эди. Шундай ҳодиса юз бердики, бунда нусрат мусулмонлардан олинниб, яна мӯғулларга қайтариб берилди. Ажабо, бу қандай ҳодиса экан? Бу фожиа нима экан? Жалолиддин ибн Муҳаммад ибн Хоразмшоҳнинг оқибати нима экан? Афғонистоннинг оқибати нима бўлади? Ислом оламидаги буюк Хоразм давлатини ағдарилишига сабаб бўладиган нарса нима экан?

Қобул (Парвон) жанги ғаниматлари устида жанжал

Кўпчилик инсонлар неъмат деб эътибор қилган, аслини олганда синов бўлган нарсага мусулмонлар эга бўлдилар, бу нарса ғанимат, ўлжалар эди. Мол-дунё қанча-қанча мусулмонларни ҳалок қилди!

Имом Бухорий ва Муслим Амр ибн Авф – разияллоҳу анху–дан ривоят қиласи: Расулуллоҳ – саллоллоҳу алайҳи ва саллам – шундай марҳамат қиласи: *"Оллоҳга қасамки, мен сизларга фақирликдан қўрқмайман. Мен дунё сизга сиздан олдингиларга бўлганидек сероб бўлишидан, сиз ҳам улар унинг учун талашганларидек, талашиб*

кетишингиздан ва у уларни ҳалок қилганидек, сизни ҳам ҳалок қилишидан қўрқаман", - дедилар²⁸.

Ўша даврда мусулмонларнинг қалблари бедаво дард, дунёга ҳирс қўйиш дардига мубтало бўлган эди, – албатта, Оллоҳ таоло раҳм қилганлар бундан мустасно–. Мусулмонларнинг жанглари Оллоҳ йўлидаги жиҳод руҳидан бироз узоқлашган, моддият, қовмият, манфаат ва нафс-ҳаволарига берилиш, дунё ҳаётига муҳаббат, подшоликка рағбат, асирга тушиш ва ўлдирилишдан қўрқишидан иборат эди. Мусулмонлар мўғуллар устидан икки марта ғалаба қозондилар, лекин мол-дунё ва ғаниматлар қархисида, ўргаларига фитна оралади. Мусулмонлар фингата гирифтор бўлди ва ғаниматлар тақсимотида ихтилофга боришли. Турк амири Сайфиддин Букроқ билан Ҳирот шахрининг амири Маликхон ғаниматлардан ўз улушларини талаб қилдилар ва талашиб қолишли, натижада овозлар баланд кўтарили, сўнгра овозлар ортидан қиличлар кўтарили. Катта ислом шаҳарлари мўғуллар исканжасида бўлатуриб, мусулмонлар ғанимат устида бир-бирлари билан уруш қилди. Мусулмонлар дастидан биродарлари жон берди, бу жон берганлар жумласида Сайфиддин Букроқнинг укаси ҳам бор эди. Сайфиддин Букроқ қаттиқ ғазабланган ҳолатда 30 минг аскарини олиб, Жалолиддиннинг қўшинидан чиқиб кетди²⁹. Ушбу

²⁸ Бухорий (3739, 5974) ва Муслим (5266) ривоятлари

²⁹ Ибнул Асир "ал-Камил фит-Тарих" (12/396-397)

воқеа, мусулмонлар сафида жұда катта парокандаликни келтириб чиқарди. Бу ҳодисани доктор Мұхаммад Саллабий қуйидагича баён қилади: Сайфиддин Буқроқ билан Маликхон (Жалолиддиннинг тоғавачаси) битта араб айғири устида талашиб қолишиді, иккаласи ҳам айни отни ўзиники бўлишини хоҳлади. Натижада жанжал чиқди, Маликхон Сайфиддин Буқроқнинг бошига юзи аралаш қамчи тортди³⁰. Сўнг юқорида зикр қилганимиз, бўлиниш юзага келди.

"Парвон жангиги"да қўп сонли мўғуллар устидан йирик ғалаба қозонилди. Бироқ Жалолиддин "Парвон ғалабаси" самарасидан фойдалана олмади. Жангда қўлга киритилган ўлжаларни тақсимлаш вақтида чиққан низо туфайли, Сайфиддин Буқроқ, Аъзам Малик ва Музаффар Малик султонни ташлаб кетди. "Ушбу иш, улар ниҳоятда зарур ва ёрдами керак бўлган пайтда рўй берди ва бу билан улар юzlарига уятсизлик тамғасини босдилар"³¹, деб ёзади Насавий. Жалолиддин Мангуберди муаммони ҳал қилишга ҳаракат қилди. Зудлик билан Сайфиддин Буқроқни мусулмонлар сафига қайтаришга киришди³². Чунки мусулмонлар ҳар бир жангчига ва ҳар қандай ёрдамга мухтож эдилар, устига-устак Сайфиддин Буқроқ жангчиларининг ажralиб

³⁰ Доктор Али Мұхаммад Саллабий "ал-Мўғул байнал-интишор вал-инкисор" (137)

³¹ Шихобуддин Насавий "Султон Жалолиддин Мангубердининг ҳаёт тафсилоти"

³² Ибнүл Асир "ал-Камил фит-Тарих" (12/396-397)

кетиши, қолган мусулмонларнинг маънавиятига ва руҳиятига жиддий таъсир қиласр эди. Ажралиб кетган турк жангчилари, кўшиннинг энг кувватли бўлаги эди. Лекин Сайфиддин Букроқ ажралиб кетиш фикридан қайтмади ва буни амалда ҳам кўрсатди. Мусулмонлар кўшини ҳам моддий, ҳам маънавий жиҳатдан синди. Мусулмонлар Фазна ва Қобилда эришган ғалабада нажот топмади. Ва лаа ҳавла ва лаа куввата иллаа биллаҳ.

Имом Муслим Абу Саъид ал-Худрий –разияллоҳу анху–дан ривоят қилган ҳадисда, Расууллоро – саллоллоҳу алайҳи ва саллам – дедилар: *"Дунё яшина б турган, ширин нарсадир. Оллоҳ азза ва жалла қандай амал қилишиларингизни кўриш учун сизларни унда қолдиражсак. Шундай экан, дунёдан ва аёллардан эҳтиёт бўлинглар! Зоро, Бани Исроилнинг илк фитналаниши аёллар хусусида бўлган эди"*³³.

Ўша замонда мусулмонлар дунёнинг ҳақиқатини англаб етмади. Дунё қароргоҳ, омон қолиш ва мангулик диёри эмас, балки вақтинчалик фойдаланиш ва синов диёридир.

Валлоҳу таъала аъламу....

Оллоҳ субҳанаҳу ва таолодан унинг ер юзида жорий қилган қонунларини билдиришини, манфаатли бўлган илмни таълим бериб, таълим бергани билан

---

³³ Муслим ривояти (4932)

фойдалантиришини ва тарихни бизларга ибрат қилишини сўраймиз, албатта у Оллоҳнинг қўлида ва у бунга қодир зотди.

Bassalamu alaykum va roxmatullohi va barokatuh.